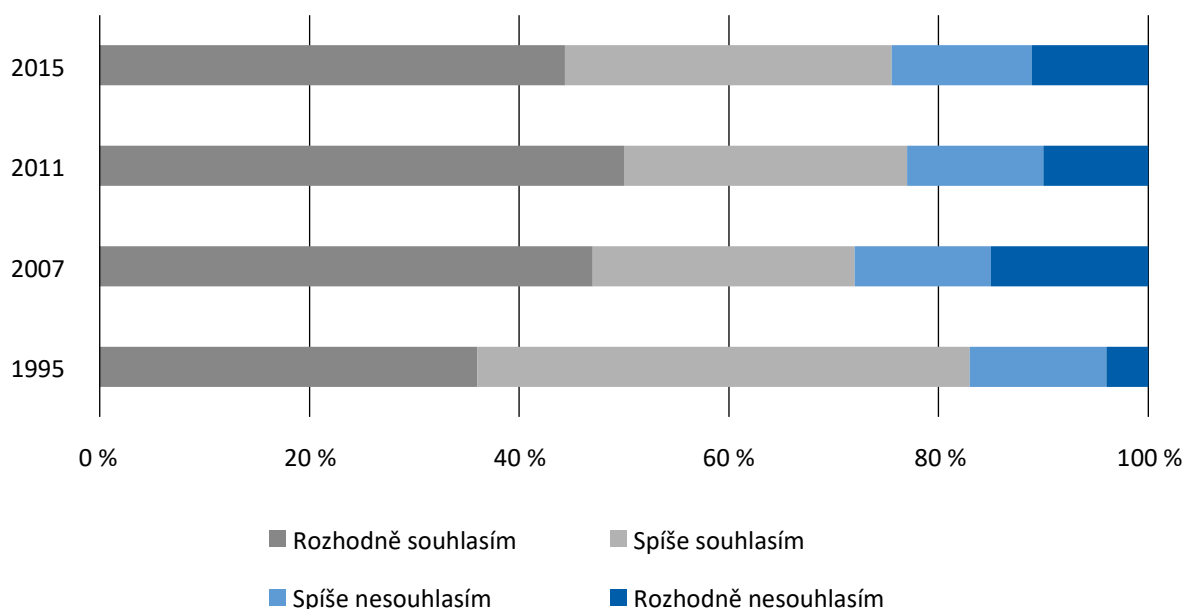

Z evropských zemí a členských zemí OECD se podle svého vyjádření učí oba předměty nejraději žáci z Turecka a z Portugalska (obrázek 6.3), naopak nejmenší zájem učít se matematiku projevili korejští žáci a přírodovědu se nejméně rádi učí žáci z Finska. Škály indexů byly zavedeny již v šetření TIMSS 2011, za uplynulé čtyři roky se zvýšil zájem žáků o učení matematiky ve čtyřech evropských zemích a naopak v šesti evropských zemích se snížil. V případě přírodovědy je situace o málo příznivější, zájem žáků o učení se zvýšil v sedmi evropských zemích a snížil jen ve dvou evropských zemích.

Čeští žáci vyjádřili stejnou míru chuti do učení matematiky i přírodovědy, hodnoty indexů jsou však podprůměrné. V matematice se mezi uvedenými zeměmi zařadili do poloviny zemí s menším zájmem o učení a v přírodovědě dokonce patří k zemím s nejnižším zájmem o učení. Od roku 2011 zájem českých žáků učít se matematiku poklesl a jedná se o změnu statisticky významnou, v případě přírodovědy ke změně prakticky nedošlo. Velmi rádo se učí matematiku 35 % českých žáků a naopak nerado se ji učí 25 %, u přírodovědy je to 44 % oproti 18 %.

Na obrázku 6.4 je znázorněna obliba matematiky českých žáků od roku 1995 do roku 2015, dílčí položka „Matematiku mám rád/a“ byla součástí žákovského dotazníku ve všech dosavadních cyklech TIMSS. Největší podíl žáků vyjádřil s tvrzením souhlas při prvním šetření v roce 1995, tehdy také byl zjištěn výrazně nejmenší podíl těch, kteří s tvrzením rozhodně nesouhlasili. Za poslední čtyři roky se snížil podíl žáků rozhodně souhlasících.

Obrázek 6.4 Míra souhlasu českých žáků s tvrzením „Matematiku mám rád/a.“
(TIMSS 2015 – matematika, 4. ročník)

Čeští chlapci mají matematiku o trochu raději než dívky, v případě přírodovědy je tomu naopak, mají ji raději dívky. České dívky mají přitom raději přírodovědu než matematiku, zatímco chlapci mají o málo raději matematiku než přírodovědu.

Index *sebejistota žáků v matematice* vychází z odpovědí žáků na otázku „*Jak moc souhlasíš s následujícími větami o matematice?*“, která obsahovala devět položek²². Podle hodnot na odpovídající škále byly definovány tři úrovně sebejistoty – *velmi sebejistý*, *sebejistý* a *nejistý*. Obdobný index byl rovněž odvozen pro přírodovědu.

Nejvíce sebejistí se v matematice cítí žáci z Bulharska, z Kypru a z Norska, naopak nejnižší průměrnou hodnotu sebejistoty vyjádřili žáci z Japonska, z Koreje a ze Singapur, tedy ze zemí s nejlepšími výsledky. Jako další země s nejnižšími hodnotami sebejistoty následují Nový Zéland a Česká republika.

²² Žáci vyjadřovali souhlas s tvrzeními: Matematika mi většinou jde; Matematika je pro mě těžší než pro spoustu mých spolužáků; Matematika mi moc nejde; Matematiku se učím rychle; Z matematiky jsem nervózní; Jde mi řešení těžkých matematických úloh; Učitel mi říká, že mi matematika jde; Matematika je pro mě těžší než ostatní předměty; Z matematiky jsem zmatený.